

Der er derudover foretaget fysiske sikringsforanstaltninger med henblik på sikring af bygningen mod sabotagehandlinger.

Virkningerne af en eventuel sabotage i maskinstuerne er søgt begrænset ved, at der er mulighed for at flytte opgaverne såvel mellem flere maskinstuer som mellem de enkelte edb-anlæg.

Der er truffet særlige forholdsregler mod strømsvigt, og udadgående kommunikationslinjer er fremført ad forskellige veje.

Magnetbåndarkiverne er ekstra sikrede. Således har ingen medarbejder adgang alene.

Endvidere opbevares forskellige generationer af data på magnetbånd, således at det er muligt at rekonstruere et givet sæt af informationer. Opbevaringen finder sted i forskellige arkiver i og uden for Datacentralen.

I tilslutning hertil kan det oplyses, at andre offentlige brugere af edb-anlæg iagttager tilsvarende sikkerhedsforanstaltninger, dog varierende i omfang og intensitet efter edb-opgavernes karakter.

5. Ejendomsretten og adgangen til udnyttelse af det materiale, som centralerne udfærdiger.

Ved lov nr. 89 af 29. marts 1972 blev der i straffeloven som § 152, stk. 4, indsat en bestemmelse, der hjemler straf for „den, der uden tilladelse fra vedkommende offentlige myndighed videregiver eller uberettiget udnytter oplysninger hidrørende fra det offentlige, som han har fået eller skaffet sig under arbejde for en virksomhed, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige“.

I bemærkningerne til bestemmelsen var det anført: „Da et servicebureau aldrig uden en generel eller konkret tilladelse fra den offentlige myndighed, hvorfra oplysningerne hidrører, kan være berettiget til at videregive disse, er reglen ikke (som den almindelige regel om tavshedspligt for tjenestemænd) begrænset til oplysninger, der kan karakteriseres som hemmelige“.

Det fremgår således klart af loven og dens forarbejder, at en edb-central ikke har nogen dispositionsret over de oplysninger, den har modtaget fra det offentlige til oplagring eller forarbejdning, og dette må også gælde oplysningerne i bearbejdet form.

Spørgsmålet om ejendomsretten til systemer, programmer m.v. vil bero på aftalen mellem brugeren og edb-centralen. Efter Datacentralens standardvilkår har centralen — medmindre andet aftales — ret til uden begrænsning at anvende de systemer, som udvikles for brugeren, herunder også kommercielt, når brugsretten benyttes til offentligt formål eller i offentlig interesse. Datacentralens ret medfører ingen indskrænkning i brugerens ejendomsret til systemet. For så vidt der i de udviklede brugersystemer indgår standardprogrammer, har Datacentralen alene ejendomsretten til sådanne.

Resultatet af private eller offentlige edb-centralers bearbejdning af oplysninger skal stilles til rådighed for den offentlige myndighed i den form og på de vilkår, som nærmere fremgår af den truffede aftale.

Et andet spørgsmål er, i hvilket omfang en offentlig myndighed kan tillade, at edb-lagrede oplysninger videregives til andre offentlige myndigheder eller private. Dette spørgsmål er i dag i det hele ulovbestemt og må afgøres på grundlag af en afvejning mellem hensynet til en effektiv administration og til privatlivets fred. Problemet behandles af et af justitsministeriet nedsat registerudvalg, der forventes at afgive betænkning inden udgangen af 1975.